Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

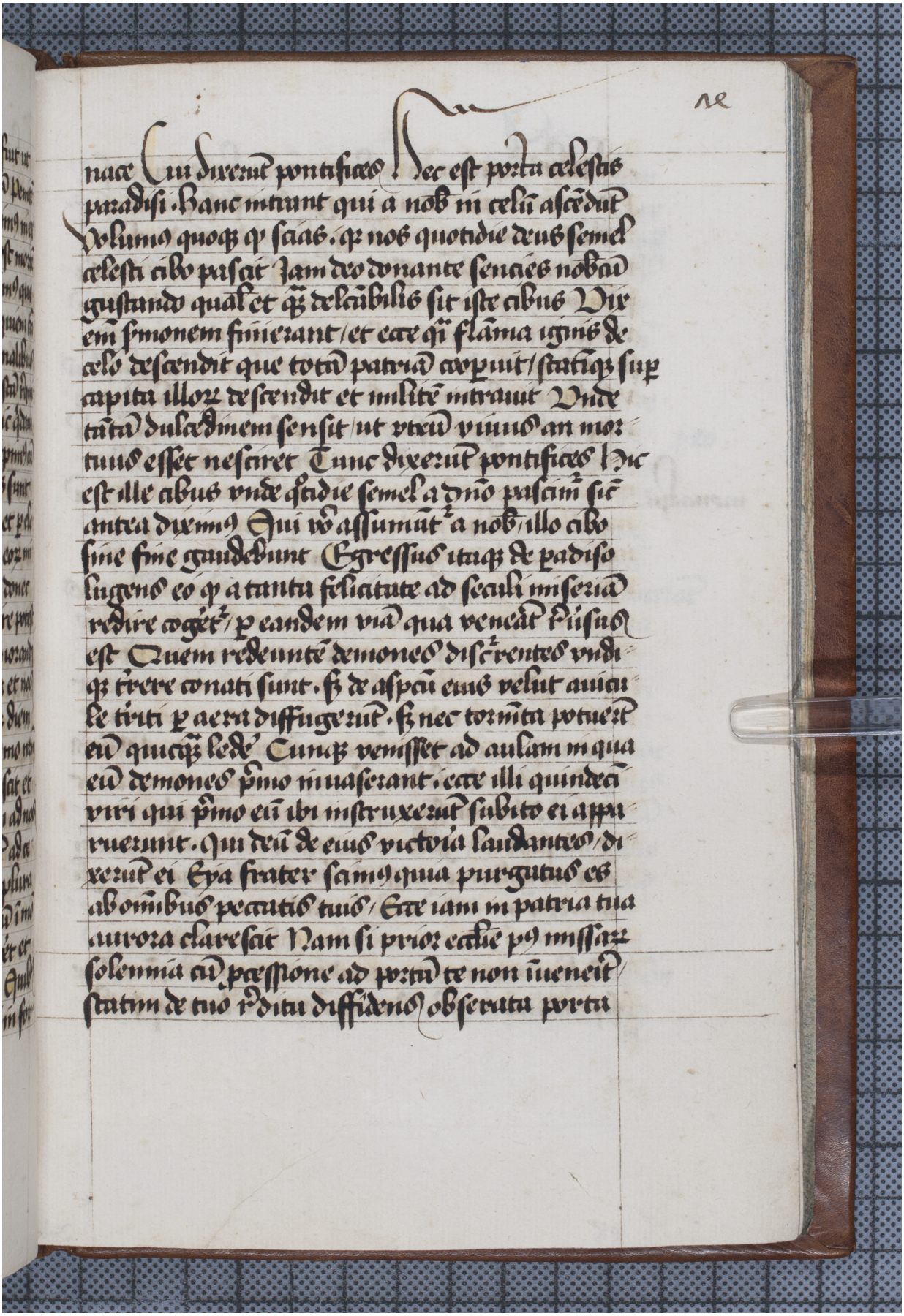

nacc Cui dixerunt pontifices Hec est porta celestis paradisi. Hanc intrant qui a nobis in celum ascendunt Volumus quoque vos scias. qz nos quotidie deus semel celesti cibo pascat Jam deo donante senices nobis gustando qualis et qz delectabilis sit iste cibus Vix eum sermonem finierant/ et ecce ci flamma ignis de celo descendit que totum patrium corpus/ statimq sup capita illorum descendit et in lite intrauit Unde tantam dulcedinem sensit/ ut vtrum viuus an mortuus esset nesciret Tunc dixerunt pontifices Hic est ille cibus vnde qstidie semel a dno pascam sicut antea diximus Qui vos assumunt a nobis/ illo cibo sine fine gaudebunt Egressus itaq de paradiso lugens eo q a tanta filiatute ad seculi miseria redire cogeret/ p eandem viam qua venerat reversus est Quem redeunte demones discrentes vndique trere conati sunt. sz de aspectu eius velut aurea le tritu p aeru diffugerunt. sz nec tormenta potuerit eum quicq lede Cumq venisset ad aulam in qua eum demones primo minaserant. ecce illi quindecim viri qui primo eum ibi instruxerunt subito ei apparuerunt. Qui deum de eius victoria laudantes/ dixerunt ei Eya frater sancte quia purgatus es ab omnibus peccatis tuis/ Ecce iam in patria tua aurora clarescat Nam si prior ecclie pro missarum solemnia ad pressione ad portam te non inuenerit/ statim de tuo reditu diffidens obseratis portis